

368 - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَنَّ رَجُلًا زَارَ أَخًا لَهُ فِي قَرْيَةٍ أُخْرَى، فَأُرْصَدَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مَدْرَجَتِهِ مَلَكًا، فَلَمَّا أَتَى عَلَيْهِ قَالَ: أَيْنَ تُرِيدُ؟ قَالَ: أُرِيدُ أَخًا لِي فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ. قَالَ: هَلْ لَكَ عَلَيْكَ مِنْ نِعْمَةٍ تَرْبُهَا؟ قَالَ: لَا، غَيْرَ أَبِي أَحَبَّبْتُهُ فِي اللَّهِ، قَالَ: فَإِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكَ بِأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَبَّكَ كَمَا أَحَبَّبْتُهُ فِيهِ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [2567].

يُقَالُ: «أُرْصَدَهُ لِكَذًا»: إِذَا وَكَلَهُ بِحِفْظِهِ، وَ«الْمَدْرَجَةُ» بَفَتْحِ الْمِيمِ وَالرَّاءِ: الطَّرِيقُ، وَمَعْنَى «تَرْبُهَا»: تَقُومُ بِهَا، وَتَسْعَى فِي صِلَاحِهَا.

368. Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам айтиб бердилар: **«Бир киши бошқа қишлоқдаги биродарини кўришга борди. Аллоҳ унинг йўлига бир фаариштани мунтазир қилиб қўйди. Унинг олдига келгач, «Қаерга кетяпсан?» деди. «Шу қишлоқдаги биродаримникига кетяпман», деди. «Унинг зиммасида сен фойдасини кўрадиган бирор нарса борми?» деди. «Йўқ, мен уни Аллоҳ азза ва жалла учун яхши кўраман, холос», деди. «Сен уни Аллоҳ учун яхши кўрганингдек, Аллоҳ ҳам сени яхши кўрди. Мен Аллоҳнинг сенга шуни етказиш учун юборилган элчисиман», деди».**

Имом Муслим ривояти.

Шарҳ: Демак, бир биродарини фақат Аллоҳ учун яхши кўриб, орага бошқа ғараз кўшмасдан зиёрат қилган одам Аллоҳ таолонинг муҳаббатига сазовор бўлар экан.

Бу ҳақиқатни жуда яхши тушуниб, англаб, ўзимизга сингдириб олишимиз керак. Бировни зиёрат қилганда унинг эътиборини қозониш, унинг ҳузуридаги бирор дунёвий нарсага эришиш учун эмас, балки фақат Аллоҳ таолонинг розилиги учун, савоб умидида зиёрат қилиш керак.

Ана шундай холис ният ила қилинган зиёрат зиёратчини Аллоҳ таолонинг муҳаббатига сазовор қилади.

Мусулмон уммати бу ҳадисга қадимдан ихлос билан амал қилиб келган. Алҳамдулиллаҳ, ҳозиргача унга ихлос билан амал қилиб келаётган мўмин-мусулмонлар кўп. Улар ўз биродарларини фақат Аллоҳ таолонинг розилигини кўзлаб, бошқа ғаразни аралаштирмасдан зиёрат қиладилар.

Дунёда бу ишни ихлос билан қилаётганлар фақат Муҳаммад умматига мансуб зотлар бўлсалар, ажаб эмас.

Ушбу ҳадисдан олинадиган фойдалар:

1. Мусулмонлар бир-бирларини зиёрат қилишлари фазилатли иш экани.
2. Мусулмон мусулмонни Аллоҳ учун яхши кўриши кераклиги.
3. Мусулмон мусулмонга муҳаббат қўйгани учун Аллоҳ таоло ҳам унга муҳаббат қўйиши.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI